

Cena 50 gr
Wydanie A

DZIENNIK ŁÓDZKI

Rok XVI

Łódź, piątek 8 stycznia 1960 roku

Nr 6 (4081)

Program wizyty N. S. Chruszczowa we Francji

ŻARYZ (PAP). — Według doniesień Agencji France Presse, ambasador francuski w Moskwie przekazał rządowi radzieckiemu projekt programu wizyty przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. S. Chruszczowa we Francji.

Wizyta rozpocznie się od 3-dniowego pobytu w Paryżu. W dniach 15, 16 i 17 marca przeprowadzone zostaną doniosłe rozmowy polityczne z prezydentem de Gaulle'em oraz z premierem

Debre i odbędą się liczne uroczystości oficjalne. N. S. Chruszczow będzie podejmowany obiadem przez prezydenta de Gaulle'a w Pałacu Elizejskim i przez premiera Debre w Prezydium Rady Ministrów — Hotel Matignon. Po obiedzie w Pałacu Elizejskim zostanie wydane wielkie przyjęcie. N. S. Chruszczow będzie podejmował z kolei prezydenta Francji w gmachu ambasady radzieckiej. Przewidziane jest również galowe przedstawienie „Carmen” w Operze Paryskiej.

N. S. Chruszczow zwiedzi główne zabytki Paryża: Łuk Triumfalny, Wieżę Eiffla, Notre Dame, Ratusz, Louvre. Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR uda się również do Mont-Valerien, gdzie znajduje się krypta króla celi poległych bohaterów francuskiego ruchu oporu. N. S. Chruszczow zwiedzi również gmach UNESCO i szpital Cochin.

Podróż po Francji odbędzie się w dniach od 18 do 26 marca. Otworzy ją zwiedzenie dwóch zamków nad Loarą; Chenonceaux i Chambord, po czym szef rządu radzieckiego uda się najpierw do Bordeaux, a następnie do Lacq — centrum wydobycia gazu ziemnego we Francji. Stamtąd N. S. Chruszczow odleci 20 marca do Hassi-Messaoud w Algierii, gdzie zwiedzi urządzenie naftowe. Wieczorem tego samego dnia N. S. Chruszczow będzie bawił w Marsylii.

N. S. Chruszczow będzie podejmowany przez liczne miasta francuskie: Nimes, Avignon, Aix-en-Provence, Lion, Belfort, Metz, Pont-a-Mousson, Nancy, Reims, Compiègne, Lille, Rou-

Polarnicy amerykańscy w niebezpieczeństwie

WASZYNGTON (PAP). — Dowództwo sił lotniczych USA oznajmiło w czwartek, że wysłało do Arktyki kilka samolotów, aby uratować 28 badaczy amerykańskich znajdujących się na dryfującej krze lodowej, która zaczęła niebezpiecznie pękać. Ktoś lodowa, na której 28 Amerykanów prowadzi pomiary, dryfuje około 720 km na północ od wybrzeży Alaski.

Dowództwo sił lotniczych USA wysłało samoloty odczytujące meldunek radiowy, że w ciągu 10 godzin kra popękała tak, iż część, na której znajdują się polarnicy, nie jest większa niż 1/4 po powierzchni powierzchni wyspy lodowej.

Już miliard zł ofiarowało społeczeństwo na Szkoły Tysiąclecia

Spółeczny Fundusz Budowy Szkół wkroczył w drugi rok swej działalności. Wśród zadań, jakie stoją obecnie przed komitetami SFBS, na czoło wysuwa się akcja przedłużania deklaracji powszechnych świadczeń, zarówno na rok bieżący, jak i na lata następne. Niezmiernie ważną sprawą jest również, aby wszystkie grupy i środowiska społeczne uczestniczyły w świadczeniach na ten cel. Dzięki ofiarności społeczeństwa, w ub. roku zebrano na budowę szkół Tysiąclecia ponad jeden miliard złotych.

Do uzyskania tych wyników przyczyniły się niewątpliwie tysiące aktywistów, a przede wszystkim nauczycieli skupionych w komitetach Frontu Jedności Narodu i Społecznego Funduszu Budowy Szkół. Najbardziej ofiarnie świadczyli na budowę szkół robotnicy i pracownicy uniwersytetów. Duże uznanie należy się również młodzieży szkolnej, która ze zbiórkami zbiórek, makulatury i różnorodnych improwizacji przekazała na SFBS ponad 100 mln zł.

W roku ub. przekazano do budżetu 14 jasnych i wygodnych szkół-pomników Tysiąclecia. W budowie znajduje się 180 dalszych obiektów.

W ciągu ub. roku sami tylko mieszkańcy Łodzi wpłacili na SFBS 37 mln zł. Część tych funduszy została już wykorzystana. Jak wiadomo, pierwsza nowoczesna szkoła podstawowa wyposażona w warsztaty przysposobienia zawodowego otworzy przed nami swe podwoje już 19 stycznia br. — w rocznicę wyzwolenia Łodzi.

Ekcesy faszystowskie nie ustają

BONN (PAP). — Federalne Ministerstwo Spraw Wewnętrznych — jak stwierdzają kółka dobieżące po informowane w Bonn — nadal jeszcze „nie dysponuje pełnym materiałem” na temat wybrków faszystowskich, które wydarzyły się w ostatnich kilkunastu dniach na terenie NRD. Ministerstwo „zamieje się gromadzeniem raportów urzędów ochrony konstytucji oraz krajowych ministerstw spraw wewnętrznych”. Jak dotąd — stwierdzają dalej te same kółka — „brak danych, które by świadczyły, że akcja ma charakter zorganizowany”.

Tymczasem akcja neofaszystów trwa. Według ostatnich doniesień, w śróde swastyki pojawiły się w Flensburgu, w czwartek zaś w Zweibrücken w Palatynacie. W Gelsenkirchen doszło do tego, że w ścianie nowo budowanego gmachu wmurowana została swastyka z białych cegieł. Nadeszły też doniesienia o nowych listach anonimowych o treści antysemickiej. Na zdejściu: wielka swastyka wymalowana na murze kościoła św. Jadwigi w Gelsenkirchen. Fot. — CAF

Sprawa Tarwida ponownie na wokandzie

WARSZAWA. — 7 bm. w Sądzie Najwyższym w Warszawie rozpoczęła się ponowna rozprawa poszłakowego procesu poszłakowego Kazimierza Tarwida. W imieniu skazanego wystąpił dwaj adwokaci — E. Biejat i M. Maślanko. Trzeci z obrońców adw. Halina Krzyżosiłowicz ze względu na zły stan zdrowia nie stawiła się na rozprawie i za zgodą Tarwida, rozprawa rewizyjna toczyć się będzie bez jej udziału.

Jak wiadomo Tarwid został skazany w 1957 r. za otrucie swej żony Teresy cyjankiem potasu na karę 15 lat więzienia, a następnie po uchyleniu tego wyroku przez Sąd Najwyższy w 1958 r. zo-

stał skazany na karę dożywotniego więzienia.

Obrońcy Tarwida wnoszą o uławnienie swego klienta lub przesłanie sprawy do późniejszego rozpoznania przez sąd I instancji. I pierwszy z obrońców rozpoczął swe przemówienie adwokat M. Maślanko. Na wstępie złożył on sądowi przesłana na jego osobista prośbie opinia Centralnego Instytutu Ekspertyz Sądowych w Krakowie, dotycząca stanu badań toksykologicznych w naszym kraju, ze szczególnym uwzględnieniem działania na organizm ludzki cyjanku potasu.

Sąd postanowił przychylić się do wniosku obrony i zakończył tę opinię do niej sprawy.

W swoich kilkunastominutowych wywodach, mł. Maślanko starał się podważyć ekspertyzy biegłych sądowych, dotyczące m. in. zawartości cyjanku potasu w organizmie Teresy Tarwid, powołując się przy tym na wiele autorytetów i bogatą literaturę zagraniczną w dziedzinie badań toksykologicznych. Obrońca podniósł również kilka zarzutów natury formalno-metodycznej, dotyczących uświadnienia wyroku I instancji i udziału świadków. Przypomniał on, że podnosząc wyrok skazujący Kazimierza Tarwida na karę dożywotniego więzienia, dwaj świadcy złożyli wolny separaturny. Kolejne, sęd. Maślanko wnosí o uławnienie Kazimierza Tarwida z zarzutów otrucia swej żony lub o przesłanie sprawy do późniejszego rozpoznania przez Sąd Najwyższy dla m. st. Warszawy. Sąd orzekł przerwać w rozprawie do 8 bm.

Koncert w Klubie Dziennikarza

Dnia 9 bm. o godz. 20 odbędzie się w Klubie Dziennikarza, ul. Piotrkowska 86 zabawa taneczna połączona z koncertem estradowym. Wystąpią: **TADUŚ WOŹNIAKOWSKI** — piosenki, **STANISŁAW MOZUS** — gitara elektryczna, **EDWARD RADULSKI** — śpiew. Bliższe szczegóły tej imprezy w numerze sobotnim naszej gazety.

Usługi — nowy rodzaj naszego eksportu

Polska złożyła ofertę na zorganizowanie targów w Iraku

WARSZAWA (PAP). — Od czasu ubiegłorocznych Międzynarodowych Targów w Poznaniu toczą się rozmowy w sprawie zorganizowania przez naszych specjalistów podobnych targów w Iraku.

W ślad za ofertą, złożoną przez Centralne Handlu Zagranicznego „CEKOP”, która zawierała ogólne techniczne założenia ewentualnych targów ba-

10 tysięcy nowych pracowników zatrudni w br. handel

WARSZAWA (PAP). — Plan obrotów handlu wewnętrznego na br. zakłada, że wyniosą one 231,8 mld zł, tzn. wzrost na porównaniu z rokiem ubiegłym o 5,8 proc. O ok. 4 tys. zwiększy się też liczba nowych sklepów, a o kilkadziesiąt placówek — sieć państwowych i spółdzielczych domów towarowych oraz dużych barów szybkiej obsługi.

W związku z dalszym rozwojem handlu uspołeczniony musi również zwiększyć stan zatrudnienia. Wzrost ten nie będzie jednak tak poważny, jak w latach poprzednich, a szczególnie w roku ub. kiedy to zaangażowano 22 tys. nowych pracowników. Tegoroczny plan zakłada przyjęcie do miejskich przedsiębiorstw handlowych i gastronomicznych 10 tys. osób.

Czy możliwa będzie realizacja planowych zadań handlu przy stosunkowo niewielkim wzroście zatrudnienia i czy nie wpłynie to ujemnie na kulturę sprzedaży i obsługę klientów? Nie, zachodzi taka obawa, ponieważ handel unowocześnia się i wprowadza ulepszone formy pracy. Zasadnicze znaczenie ma tu rozwój samoobsługi w branżach spożywczych i tzw. preselekcji w przemysłowych.

Plan ekspedycji na Marsa

NOWY JORK (PAP). — Grupa amerykańskich uczonych kosmicznych z Santa Monica opublikowała plany osiągnięcia powierzchni Marsa. Zdaniem tej grupy, trzeba będzie co najmniej dziesięć lat, by ekipa amerykańska składająca się według planów z trzech osób mogła osiągnąć powierzchnię Marsa i powrócić na Ziemię.

Znowu tragiczna katastrofa na przejeździe kolejowym 15 osób poniosło śmierć

Przedwczoą o godz. 21.57 na strzeżonym przejeździe kolejowym wydarzyła się straszliwa katastrofa. Pociąg osobowy jadący z Bytonia do Kamieńca Zabkowskiego huczał na autobus PKS, który uderzył się do łobka.

Jak wynika ze śledztwa, katastrofa miała nastąpić w przebiegu: w chwili gdy autobus znajdował się przed przejazdem kolejowym miał go pociąg towarowy. Drożnik, Ignacy Szeleń, po przejeździe pociągu towarowego otworzył szlaban, nie zwróciwszy uwagi na wynurzający się z cienia nośny opóźniony pociąg osobowy. Hamowanie rozpoczonego pociągu nie dało już rezultatu i nastąpiło straszliwe w skutkach zderzenie. Lokomotywa wiozła autobus na przestrzeni 170 m.

Myszy dziedziczą skłonność do alkoholu

NOWY JORK. — Dwaj uczeni amerykańscy przeprowadzili doświadczenia nad kilkoma pokoleniami myszy, badając ich skłonność do alkoholu. Dawali oni myszom do wyboru czystą wodę i wodę z alkoholem. Okazało się, że skłonność do alkoholu jest dziedziczna.

- ☑ Zaopatrzenie materiałowe
  - ☑ Czy Łódź będzie „wysoka”
  - ☑ Ciepła woda dla nowych osiedli
  - ☑ Planowanie i projektowanie
- ## Problemy łódzkiego budownictwa

W numerze noworocznym relacjonowaliśmy przebieg narady, jaka odbyła się w KL PZPR w ostatnim dniu starego roku — poświęconej omówieniu nowego programu działania łódzkiego budownictwa.

Wczoraj w KL PZPR miał miejsce dalszy ciąg obrad nad tematami przedstawionymi uprzednio w referacie dyrektora LZB, mgr J. Wolczyńskiego. W naradzie wzięli udział: I sekretarz KL PZPR — M. Tańkówna-Majkowska, wiceminister budownictwa — S. Fariaszewski, przewodniczący Prez. RN m. Łodzi — E. Kaźmierczak, sekretarz ekonomiczny KL PZPR — M. Kuliński, wiceprzewodniczący Prez. RN m. Łodzi — inż. J. Lorens, sekretarz Komisji Budownictwa i Kierownik Wydziału Ekonomicznego KL PZPR — J. Łukasik.

Jednym z tematów dyskusji było zagadnienie stosowania budownictwa wysokościowego w Łodzi. Ma ono swoich przeciwników, jest bowiem trudne i drogie zarówno w wykonaniu, jak i eksploatacji. Tym niemniej wznoszenie w naszym mieście budynków tego typu jest bardzo pożądane ze względu na ograniczoną ilość terenów uzbrojonych. Budownictwo to jest też szczególnie wskazane przy przebudowie śródmieścia.

Ze względu jednak na trudności wykonawstwa wydaje się wskazane ograniczenie tego rodzaju budownictwa w latach 1960—62. Warto i trzeba natomiast opracować rozsądny program jego rozwoju w okresie 1963—65.

W br. Łódzkie Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich ma za zadanie podłączyć 5—6 tys. izb do Elektrociepłowni. Ciepłą wodę mają otrzymać osiedla — Kurak, Rokicie, Doly, Białuty III, dalsze bloki na Żubardzi i osiedlu przy ul. Ka-

szpraka. Lecz sytuacja na tym odcinku jest trudna, bowiem rury potrzebne do wykonania podłączeń obliczane są Łodzi dopiero w IV kwartale br. Aty natomiast mieć wykonać plan, (Dalszy ciąg na str. 2)

Zwiększone kredyty na budownictwo spółdzielcze i indywidualne

WARSZAWA (PAP). — Wysokość kredytów przeznaczonych w tym roku na rozwój budownictwa spółdzielczego i indywidualnego ustalona została na sumę 2.350 mln. zł, tj. o 19 mln. zł więcej, niż w ub. roku.

1,6 mld. zł otrzyma spółdzielczość mieszkaniowa, zaś 750 mln. zł budownictwo indywidualne. Oblicza się, że dzięki kredytom wybuduje się w tym roku 80 tys. nowych izb — ok. 42 tys. spółdzielczych i blisko 38 tys. indywidualnych.

Ze sportu

Sukces narciarek w Grindelwald

GRINDELWALD. — Drugi dzień wielkich międzynarodowych zawodów narciarskich, rozgrywanych corocznie w pięknej miejscowości szwajcarskiej Grindelwald zakończył się wielkim sukcesem polskiej zawodniczki. W biegu na 10 km, w którym startowało 27 zawodniczek ze Szwajcarii, Jugosławii, NRD, RFN i Czechosłowacji, naszą reprezentantkę zajęły nie tylko dwa pierwsze miejsca, ale wszystkie znalazły się w pierwszej szóstce.

Bieg był bardzo ciekawy i wykażał, że Polki znajdują się w dużej formie. Mimo bardzo trudnej trasy o krótkich, ale stromych podbiegach i zjazdach zawodniczki polskie zdominowały wysoką klasę.

Wyniki: 1) Peksa — 42.49, 2) Biegun — 43.11, 3) Potoczkowa (SR) — 43.48, 4) Daniel-Gasienica — 44.17, 5) Czech — Blas (NRF) — 44.27, 6) Krzeptowska — 44.50.

Czy widzieliście kiedyś dzieci takiego najprawdziwszego dusigrosza? Dusigrosza, który dniem i nocą drzy o swoje grosiwo:

Zaruszało się gdzieś! O, o, znowu szelceci... Serce we mnie truchleje... Ani chybi — złodzieje. Odhiera mi grosiwo. Trza mi się skryć, a żywo...

Poza Dusigroszem możecie zobaczyć Pasibrzucha (który ciągle martwi się o to, aby nie spaść z ciała), zakłęta ząb, skrzatów, leśnego dziada i wielu, wielu innych bohaterów przedudnie baśni Ewy Szulburg-Zarembyna pt. „Za siedmioma górami”. A gdzie? Na imprezie organizowanej przez „Dziennik Łódzki” i Teatr Powszechny w dniach 11 bm. o godz. 17 oraz 12 i 13 bm. o godz. 15.30.

Pragnąc udostępnić tę imprezę jak najszerszym rzeszom dzieci — najmłodszym czytelnikom i widzom zamieszczamy kupon uprawniający do nabycia biletu ulgowego

KUPON
uprawniający do nabycia biletu ulgowego na baśń pt. „Za siedmioma górami”, na dzień 11, 12 lub 13 stycznia 1960 r.

Po przedstawieniu tradycyjny św. Mikołaj będzie wręczał dzieciom paczki.

Talony na paczuszki lacznie z biletami można nabywać w kasie Teatru Powszechnego codziennie, w godzinach 10—13 i 15—19.30.

Racja stanu?

ARGUMENTY? Hierarchia kościelna uważa, że ziemia polska potrafi wyżywić nie tylko 30 milionów ludności, ale nawet 50 i 80 milionów, a zatem — pomnażajcie się. Pomnażajcie się bez żadnych ograniczeń. Pomnażajcie się, bo tego wymaga polska racja stanu.

„Nowe własny mąż, gdy doradza kobiecie grzech przeciwko macierzyństwu, jest jej największym nieprzyjacielem — powiadają głosiciele „słowa

LUDZIE POSIADAJĄCY MONOPOL NA GŁOSZE. NIE PRAW DZIECI PRZYPUŚCILI OSTATNIO SZTURM DO IZBY PORODÓW, Z AMBON I KONFESJONALÓW. Z ŁAMÓW CZASOPISM KATOLICKICH ROZLEGA SIĘ WIELKI KRZYK PRZECIWKO ŚWIADOMEMU MACIERZYŃSTWU I PLANOWANIU RODZINY. PRZECIWKO PRZERYWANIU ŁĄŻY I STOSOWANIU ŚRODKÓW ANTYKONCEPCYJNYCH — PRZECIWKO OGRANICZENIU POPULACJI.

bożego”. — Unikanie potomstwa, strach przed dzieckiem,

gorzej kobiety wyczerpuje, prędzej odbiera kobiecie radość życia i doprowadza do ciężkich chorób, niż wydanie dzieci w trudnych warunkach materialnych”.

A zatem rodzice Polki dzieci czwarte, piąte i szóste z kolei, płodzące je bez opamiętania, żywiłowie!

Można oczywiście polską rację stanu tak pojmować. Nie jest to zresztą nic nowego. Już w okresie międzywojennym pod szumnym frazesem mocarstwowości podobnie pojmowano polską rację stanu. Dziś znów mówi się, że tylko liczebność narodu i gęstość zaludnienia zdecydowały o wielkości naszego państwa. Zapewne jest to istotny walor, lecz chyba też należy się zastanowić, z czym wiąże się realizacja hasła nieograniczonej populacji. Boć przecież utrzymanie przyrostu naturalnego na dotychczasowym poziomie 1,8—1,9 proc., co stanowi przyrost około pół miliona ludności rocznie, pociąga za sobą obowiązek przygotowania odpowiedniej ilości środków spożycia, mieszkań, szkół, przedszkoli, warsztatów pracy i innych urządzeń społecznych.

Czy ziemia polska może wyżywić 80 milionów ludności? — być może. Ale co mówią dane statystyczne z ubiegłych lat dziesięciu? Spożycie produktów rolnych wprawdzie wzrosło o 10 proc., ale głównie dzięki importowi zbóż. Istotnie w 1958 r. wyprodukowano o 15 proc. więcej czterech głównych zbóż niż w 1949 r., lecz na głowę mieszkańca produkcja spadła o 15 kg. Ale gdyby przyrost naturalny zamiast pół miliona wynosił tylko ćwierć miliona rocznie, wówczas spożycie na głowę ludności mogłoby wzrosnąć nie o 10 proc., lecz o 20 proc.

Można oczywiście z łatwością postuluować większy wzrost produkcji rolnej, ale go osiągnąć jest znacznie trudniej.

Albo kwestia mieszkaniowa. Zbudowaliśmy w ubiegłym 10-letiu 2,3 miliona izb mieszkalnych, a przybyło w tym czasie 5 milionów ludności. W efekcie mimo ogromnego wysiłku budowlanego, sytuacja mieszkaniowa jest nadal bardzo trudna.

Oddzielny problem stanowi konieczność zwiększonych inwestycji. Według prognoz demograficznych w ciągu najbliższych 15 lat przybędzie nam blisko 4,5 miliona ludzi zdolnych do pracy i domagających się pracy. Trzeba stworzyć nowe placówki pracy.

Skąd na to czerpać środki? I czym kosztem można przygotować te nowe stanowiska pracy? Oczywiście kosztem ograniczenia wzrostu bieżącej konsumpcji.

Czy mamy więc biernie i obojętnie przypatrywać się tym ujemnym procesom społeczno-ekonomicznym? Czy w bezkrytycznym posłuchu dla „słowa bożego” mamy bezrozumno przypatrywać się i godzić z nieograniczoną populacją? Czy taka ma być polska racja stanu?

Odpowiedź na powyższe pytania nasuwa się chyba sama. Dyktuje ją logika i zdrowy rozsądek. Musimy bezwarunkowo dążyć do zmniejszenia przyrostu naturalnego do przeciętnego poziomu europejskiego.

Niektórzy uważają, że walka ta jest z góry przegrana, że w tej dziedzinie żadna polityka nie przyniesie pożądanych efektów. Trudno jednak się zgodzić z takim twierdzeniem. W ten sposób z góry przekreślamy możliwość podniesienia świadomości narodu.

Oczywiście, jeśli ścierać się będą dwa poglądy, jeśli kler katolicki straszyć będzie szatanem i piekłem za stosowanie środków antykoncepcyjnych i za przerywanie ciąży — wówczas walka o świadome macierzyństwo i ograniczoną populację przebiegać będzie w znacznie trudniejszych warunkach. Ale przecież koniec końców każdy jako tako myślący człowiek musi sobie uświadomić fakt, że duża liczba dzieci obniża stopę życiową rodziny, że o ile przy jednym dziecku kobieta jeszcze może pracować zawodowo, to przy większej ilości dzieci kobieta z reguły musi przestać pracować, przez co przeważnie następuje dalsze obniżenie budżetu rodzinnego.

Czy wystarczy tylko akcja uświadamiająca? Czy wystarczą szeroka propaganda i upowszechnienie środków antykoncepcyjnych? Chyba nie. Koniecznością chwili obecnej wydaje się dalsza nowelizacja ustawy o przerywaniu ciąży oraz odpowiednia polityka ekonomiczna zmierzająca do ograniczenia populacji. Narzędziem tej polityki powinny być zarządzenia przesuwające w górę wiek zawierania małżeństw oraz bodźce zniechęcające do pomnażania rodziny o dzieci trzecie, czwarte i następne. Oczywiście, że zarządzenia te nie powinny godzić w dzieci już narodzone, ale powinny zniechęcać do dalszego ich nie kontrolowanego pomnażania.

MARIAN BIELECKI

Tym razem uroczysta i uroczą...

Figaro tu, Figaro tam — ręce pełne roboty ma ten cyrulik i swat, najpopularniejsza osoba w Sewilli. Przypadać trzeba, że Stanisław Heimberger doskonale czuje się w tej roli.

Premiera będzie tym razem uroczysta i uroczą jednocześnie. Uroczysta, bo jubileusz, 5-lecie itd., a uroczą, bo taka jest sama opera „Cyrulik sewilski” Rossiniego, a wdzięk jej podkreśla jeszcze inscenizacja i reżyseria, które wydobywają wdzięk, lekkość i dowcip tego spektaklu.

Wykonawców zobaczymy na scenie, będziemy ich oklaskiwać, oceniamy ich w silek i talent. Główni „sprawcy” pięknego widowiska, jak to zwykle bywa, pozostaną w cieniu. Spójrzmy więc choć na nich w czasie ich pracy:

A tymczasem Rozyna (Janina Hamernik) zastanawia się, jakby tu najładniej sformułować list do ukochanego i najrzeczniej mu ten list przekazać.

reżyser Ewa Bonacka — „Uwaga, proszę wyraźniej podawać tekst, niektóre słowa gina, i więcej swobody,

Figaro, pomóż, piękna Rozyna zawiadnęła mój sercem. Jak dostać się do jej domu? — prosi cyrulika (Stanisław Heimberger) hrabia Almawiva (Romuald Spychalski). A ponieważ prośba poparta jest sakiewką — będzie spełniona.

lekościwo w ruchach... Wiadok, czy ty nie za dużo pierosów dziś palisz?

To ostatnie pytanie skierowane było do scenografa, Władysława Daszewskiego, który jest mężem pani Bonackiej. A więc prof. Władysław Daszewski, którego lodzianie pamiętają z powojennego okresu teatralnej Łodzi, jest również zdenerwowany. Choć czaj jego dekoracje są naprawdę urocze, lekkie, wdzięczne, doskonale dostosowane do klimatu opery.

Dyr. Władysław Ormicki kieruje stroną muzyczną „Cyrulika”. To jego pierwsza współpraca z Operą Łódzką.

— Jak Pan tę współpracę ocenia?

— Bardzo sympatyczny zespół.

— To mówią wszyscy.

— Ale okropna robota.

— Dlaczego?

— Zeby było inaczej, niż mówią wszyscy. A ten, kto pozwolił na takie zbudowanie kanału orkiestrowego, z własnej kieszeni powinien zapłacić za jego przebudowę.

— Ale widać nie jest w sumie tak źle, skoro dyr. Ormicki będzie współpracował z Operą Łódzką przy następnej pozycji. Z czego się nb. bardzo cieszymy.

T. WOJ.
Foto: L. Olejniczak

Na łowach

(Nasz specjalny wystawnik donosi)

Przed polowaniem warto obejrzyć broń swoją i kolegów.

Pewno, że najprzyjemniejsze są polowania „na białe”, gdy pola pokryje śnieg, a słupek rtęci na termometrze opuszcza się poniżej zera. Ale co poradzić na to, że tegoroczna zima poskąpiła naszym myśliwym tych uroków, a na dworze zamiast śniegu, pada częściej jesienny deszcz. Tak to było też w Trzech K-óli.

Mimo „pieskiej” pogody w pokoju prezesa Wojewódzkiej Rady Łowieckiej Stanisława Zaczka w Kutnie zebrało się wczesnym rankiem sporo kolegów po flincie z kota nr 1. Jedziemy czy nie? — naradzali się. Nie trwał to jednak długo. Cóż, zostały jeszcze tylko dwa polowania, bo w niedzielę 10 stycznia odbedzie się ostatnie, kończące „sezon zajączy”. Nie ma rady, trzeba jechać.

Najstarszy uczestnik polowania, 65-letni Stanisław Patczewski z pierwszym łupem.

Na szczęście deszcz przestał sypać a woda szybko wsiąkała w ziemię pól. Prezes Zaczek jako kierownik polowania szybko rozdał kartki z numerami stanowisk. 20 strzelb z ich właścicielami, odkryli wóz ciężarowy powoził wraz ze spora gromadką naganaczy w okolice Nowej Wsi. Nasza redakcyjna „Warszawa” posuwała się za nim.

Na miejscu, zanim nagonka nadeszła, ucieliśmy rozmowę z najstarszym uczestnikiem polowania — Stanisławem Patczewskim, 65-letnim ogrodnikiem z Gołębiewa Nowego. Senior Patczewski ubrany w szary kombinezon zaopatrzył się przeczornie w wygodny myśliwski stoleczek tak, że w

oczekiwaniu na zajęce mógł sobie usiąść na wyznaczonym stanowisku. Dowiedzieliśmy się od niego, że poluje od 15 lat, no bo przed tym — jak powiedział — nie można było. A myśliwstwo to jego zdaniem, największe przyjemność w życiu. Sądząc po rumianych policzkach dzielnego myśliwego, przyjemność regenerująca siły i zdrowie.

le do rozmowy trzeba kończyć, bo na horyzoncie ukazują się pedzające zajęce. Ich brzuchy biela się na szarym tle pól. Duży szarak pedzi wprost na świetnego myśliwego Feliksa Rojewskiego. Marny jego łos (naturalnie zajęca). Piękny, celny strzał i zajęce kosciolkuje w powietrzu. Jest! Za chwilę pada drugi, trzeci, czwarty i piąty. Autorami strzałów są m. in. Wojtyśiak, Stuczakowski, Brudnicki. Pierwszy miot nie był nadzwyczajny, tylko 6 zajęcy. Za to drugi przyniósł większy łup — 20 „kotów”.

Miotów było jeszcze kilka. Niestety, zaczął znów padać deszcz. Szaraki gdzieś pozaszywały się widocznie w kryjówce, bo mało ich wybiegło na myśliwych. Tym niemniej padło ogółem 81 sztuk. Tron myśliwski tym razem podzielili: Stanisław Wojtyśiak i mgr Matuszczyk z Łodzi. Upolowali po 8 zajęcy.

Ciekawie wyglądali na polowaniu stada kuropaty, które co chwila wzbijały się w górę tuż nad głowami myśliwych.

— Teraz jesteśmy ich przujaciółmi — powiedział mi ktoś z polujących, dokarmiamy kuropaty i nie polujemy na nie. Po 10 stycznia również i zajęce cieszyć się będą łaskami. Biedny będzie tylko ten szarak, który spotka się z klusownikiem lub jego psem.

(Kas.)
Foto: L. Olejniczak

Ten miot był obfity w ubitą zwierzynę. Foto L. Olejniczak

W rocznicę umieszczenia na orbicie okotolonecznej „sztucznej planety” redakcja „Wiedzy i Techniki” połączyła się telefonicznie z Planetarium Moskiewskim, aby zasięgnąć informacji, jak daleko od Ziemi znajduje się obecnie pierwsza w dziejach „podróżniczka kosmiczna”.

Oto co odpowiedział dyrektor Planetarium, Wiktor Wasiliewicz Bazyłkin:

Mieczta” świątowała swój jubileusz w odległości około 160 milionów kilometrów od Ziemi. W ogóle zaś przebyła w czasie dwunastu miesięcy około 830 milionów kilometrów. Jest to trasa prawie 2200 razy dłuższa niż odległość Ziemia — Księżyc.

Ziemska „weteranka kosmosu” porusza się jednak wokół Słońca po orbicie zbliżonej do koła. Czy zdolna już oblecieć Słońce po całym swoim torze?

— Nie, ale zaraz pomogę waszym czytelnikom zorientować się, jaki odcinek toru ma poza sobą.

Orbita Ziemi i orbita „Mieczty” są do siebie podobne — średnica orbity sztucznej planety jest jednak większa (wynosi ok. 343 mln km). Dlatego Ziemia obiega Słońce w ciągu 12 miesięcy, a nasza „planetoida” potrzebuje dla dokonania pełnej podróży okotolonecznej aż 15 miesięcy.

Proszę teraz spojrzeć na zegarek i wyobrazić sobie, że obwód jego tarczy jest orbita Ziemi (Słońce znajduje się w punkcie, z którego „wyrastają” wskazówki). W momencie wystąpienia pierwszej rakiety kosmicznej z terytorium ZSRR, dośladnie rok temu,

metrów do zakończenia pierwszej „rundy okotolonecznej”.

— Czyli, że pełna „runda” wynosi około miliarda km i że „sztuczna planetoida” zamknie ją gdzieś w kwadrans? Czy zobaczymy ją wówczas z Ziemi?

— O nie! Ziemia przesunie się dalej po swym torze i będzie wówczas około „godziny 12”. Na najbliższą odległość od Ziemi nasza „sztuczna planetoida” zbliży się dopiero za niecałe 4 lata. Ale i wówczas nie będziemy mogli jej zaobserwować. Odległość między „Mieczta” a Ziemią wynosić będzie kilka milionów kilometrów, a ostatni człon rakiety, który krąży obecnie w przestrzeni kosmicznej, ma — jak wiadomo — wielkość „zaledwie” samochodu osobowego (ciężar jego wynosi ok. 1,5 tony).

— Czyli, że gołym okiem nie zobaczymy jej już nigdy?

— Tak mi się wydaje. Chyba, że ludzkość nauczy się budować statki kosmiczne, które rozwina szybkość pozwalającą na doścignięcie „Mieczty” i na wycieczki Ziemiem w okolicę jej toru, jak to opisał znany pisarz i naukowiec, ojciec chrzestny „Mieczty”, A. Kazancew.

— Skoro o szybkości mowa, jaka jest obecna szybkość „Mieczty”?

— Około 29 km/sek., czyli ponad 100 tysięcy km/godz. Zaden więc ziemski pojazd nie może z nią konkurować.

Rozmawiał: JERZY ZŁOCIEN

Na „liczniku” 830 milionów kilometrów

W tym samym miejscu, co przed rokiem, „Mieczta” natomiast poruszała się wprawdzie w tym samym kierunku, jednak „wzbila się” wyżej niż Ziemia w stosunku do Słońca i „wyleciała” poza obwód tarczy zegara. Powiedzmy, na zewnętrzna stronę tarczy, na jej metalową obwódkę. W chwili obecnej znajduje się mniej więcej na wysokości godziny 5.00. Brak jej jeszcze „3 godzin”, czyli ponad 150 milionów kilo-

